

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Бургас, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Боряна Анг. Димитрова

като разглежда докладваното от Боряна Анг. Димитрова Търговско дело № 20222100900469 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание чл.25 от Закона за търговския регистър.

Образувано е по жалба на „Хилс Клуб и Ризорт“ ЕООД, ЕИК 203598569, със седалище и адрес на управление гр.Несебър, ул.“Иван Вазов“ №9, вх.1, ет.1, ап.3, представлявано от управителя Ивайло Цветков Йолов срещу отказ №20221003165319/05.10.2022г. на Агенция по вписвания, с който е отказано вписване по подадено заявление Г1 за обявяване на актове по партидата на „УКТАМ България“ ЕООД- в ликвидация, а именно предявяване на вземане на жалбоподателя като кредитор в производството по ликвидация на посоченото дружество.

С обжалвания отказ, длъжностното лице при Агенцията по вписвания е отказал да впише по партидата на „УКТАМ България“ ЕООД- в ликвидация предявеното вземане на жалбоподателя като кредитор в производство по ликвидация. Освен, че е прието, че подаденото заявление Г1 изхожда от неоправомощено лице по смисъла на чл.15 ЗТРРЮЛНЦ, не е представена декларация за истинността на заявените обстоятелства и за приемане на представените за обявяване актове, съгласно чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ и няма заплатена държавна такса, длъжностното лице е мотивирало отказа си по същество, че вземанията на кредиторите не се предявяват на ликвидатора чрез търговския регистър и регистъра на ЮЛНЦ, тъй като не е сред актовете, подлежащи на обявяване по чл.61 от Наредба №1 от 14.02.2007г.

Агенцията по вписвания е изразила становище по жалбата за отхвърлянето ѝ и потвърждаване на отказа като правилен и законосъобразен.

Бургаският окръжен съд, като взе предвид изложеното в жалбата, представените доказателства и като съобрази закона, установи следното:

Твърди се в жалбата, че длъжностното лице не е спазило изискванията на чл.21, ал.5 ЗТРРЮЛНЦ за извършване на проверка, дали съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона се установява от представените документи. Освен това, в Търговския регистър и Наредба №1 не било предвиден изрично ред и начин как да бъде предявено вземането на кредитора до ликвидатора. В този смисъл нямало нормативно определена забрана кредиторът да избере да предяви вземанията си чрез обявяване на акт със заявление Г1 по партидата на дружеството длъжник, за да можел със сигурност ликвидаторът да бъде уведомен. Заявлението представлявало „друг акт“ по смисъла на чл.61, ал.2, т.57 от Наредба №1/14.02.2007г. и щом като ликвидаторът имал задължение да обяви поканата до кредиторите, то и кредиторът имал задължението да предяви вземането си по същия ред. Подавайки заявление за обявяване на вземането си в

ТР, жалбоподателят счита, че е изпълнил задължението си за полагане на дължима грижа на добрия търговец, като в определения в поканата шестмесечен срок предявил вземането си.

Съдът намира жалбата за неоснователна по следните съображения: Целта на поканата и предвиденото обявяване в търговския регистър, е узнаване от съответните кредитори за провеждане на ликвидацията и възможност те да сведат до знанието на прекратеното дружеството наличието на претендирано вземане. Изискването за обявяване на поканата до кредиторите в ТР се обуславя и от това, че считано от този момент започва да тече и предвидения в чл. 272, ал. 1 ТЗ шест месечен срок, едва след изтичането на който може да се иска заличаване на търговеца, съгласно чл. 273 ТЗ. При липсата на обявена покана до кредиторите по чл. 267 ТЗ, не започва да тече срока, в който кредиторите могат да предявят вземанията си, съответно не настъпва условието да се пристъпи към разпределяне на имуществото. Задължение за обявяване на акт в ликвидационното производство в ТР има само ликвидаторът. С разпоредбите на чл. 4 и 5 от ЗТР е установен общия за регистърното производство принцип на изчерпателна регламентация, от което доколкото не е предвидено обявяване на сочения в заявлението акт, следва извод, че отказът е правилен и законосъобразен. "Друг акт" по смисъла на т.57 не означава, че е разширен кръгът на подлежащите на обявяване актове по волята на търговците. Тази възможност следва да бъде разглеждана в контекста на правилото, че подлежат на обявяване само актове, за които това изрично е предвидено в закон, а законово изискване за вписване на вземанията на кредитори в производството по ликвидация няма. При проверка за спазване изискването по чл. 21, т. 2 от ЗТРРЮНЦ съдът намира, че с оглед обективизираното в заявлението по образец Г1 искане това изискване в случая не е налице. Предвид изложеното, считайки че липсва правна норма, от която да се направи извод, че представеният с подаденото от жалбоподателя заявление, акт, подлежи на обявяване в търговския регистър, съдът намира жалбата за неоснователна.

Направено е искане за присъждане на разноски на Агенция по вписванията, което съдът, въпреки неоснователността на жалбата, намира за неоснователно. Разпоредбата на чл. 25, ал. 6 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел препраща към разпоредбите на ГПК относно разноските, но с оглед охранителния характер на производството, такива не се дължат на страните.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА отказ №20221003165319/05.10.2022г. на длъжностно лице по регистрацията към Агенцията по вписвания по заявление вх. № 20221003165319/03.10.2022г.

Решението подлежи на обжалване в едноседмичен срок от съобщаването му пред Апелативен съд гр. Бургас.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____